Написав Артемук Мирослава
Неділя, 10 листопада 2019, 10:39

Ти вчив мене не опускати рук.
Ти на руках тримав мене постійно.
Ти лікував від всіх сердечних мук.
І рани всі Ти гоїв дуже ніжно.

Як я пройшла – це знаєш тільки Ти.
Ти бачив все. Усі мої бажання.
Я завжди йшла з Тобою до мети
Не дивлячись на всі поневіряння.

Я йшла вперед, бо Ти завжди був там.
Ти кликав і казав щоб не здавалась.
І коли знову падала від ран
То все одно до тебе піднімалась.

Я йшла вперед бо Ти цього хотів.
Бувало, що в дорозі зупинялась,
Та лиш для того, щоб набратись сил
А далі знову йти я намагалась.

Я не здавалась, бо був поряд Ти.
Твоя любов, так серце мені гріла,
Що я хотіла уперед іти,
Іти з Тобою Боже до могили.

Я знала, що нелегко буде йти.
Я не чекала, що щось буде краще.
Я просто йшла, бо був зі мною Ти,
Ну а Тобі було багато тяжче.

Ти ніс мене, бо я Твоє дитя,
Не залишив мене на пів дорозі.
Проніс мене через усе життя
І потім витер Ти всі мої сльози.

Мене завжди в житті благословляв,
Не знала я ні в чому недостатку.
Ти душу мою стомлену скріпляв,
Й допомагав від самого початку.

Ти не хотів, щоби здавалась я.
Ти все робив, щоб було мені легше.
Я відчувала як рука Твоя
Зціляла ніжно рани мого серця.

Твій дотик був неначе той бальзам,

Як джерела цілющого потоки.
Ти лікував не залишивши шрам,
Щоб далі я могла робити кроки.

Я дякую Тобі, о, мій Господь.
Якби не Ти, не знаю чи жила б я.
Мене життям і далі Ти проводь
Мені нагадуй про Своє розп'яття.

Щоб завжди пам'ятала я про те,
Що ти пройшов для мене значно більше.
Й могла іти упевнено вперед
Через вітри, що так сердито свищуть.

Допоможи мій Господи мені,
Триматись завжди лиш руки Твоєї.
І коли буду знову я в пітьмі
Мені будь світлом для душі моєї.

Не залишай мій Господи мене.
Я знаю, що ніколи не залишиш.
Та все ж прошу я Господи Тебе,
Ти доведи мене до Себе в вічність.

Амінь.23.02.2017р.